

ים

זכרים מיוחדים. רק יש
זפורט החדש. כה היה

זוגות המתחרים במים,
גפירי בין הפלעים המי-
תת-מומי לאחיהם הצ-
ים המקובלים בישראל.
זמים הצעירים, שעקבו
כי לא יעבור זמן רב

הגרוד של הדייג התת-
דול של הצילום התת-
ל במים גם הצלם, קרוד
זו המיוחדת, האטומה
זיום למערכת העולם
מימיים הראשונים, ש-

מקצוע מצוייך. חנה מסינגר, החיפאית יפת הגזירה, שעבדה בזמנו כמארכת באלעל, זנחה את המקצוע, שהתה זמן מה בארצות-הברית, כדי ללמוד בימיו סרטי-קולנוע ותוכניות-טלביזיה. כדי לקיים את עצמה, היתה נאלצת לעסוק בעבודות שונות ומשונות, שימשה כמודל.

אלופי הדייג התת-מימי בישראל ניתן לדוד גוטמן ולבן-זוגו יוחנן קרמן, אשר שלו את הדג הגדול ביותר (שמונה וחצי קילו) ואת שלל-הדגים הגדול ביותר (ששה עשרה וחצי קילו). נוסף על הגביע קיבלו השניים כפרס שני רובים ושתי מסיכות. במקום השני זכו מקסים כהן ואברהם שרון (ארי בעה עשר וחצי קילו).

תוכנית לעתיד

הצלחתו הגדולה של המבחן הראשון הולידה בלב אנשי האגודה החיפאית תוכנית רבות. לדברי ד"ר גוטמן עלול הספורט החדש להפוך לגורם מושר-תיירות כבר בראשית השנה הבאה: לפני שבועות מספר התקשרו אתו מועדונים אירופיים, הכי ריזו כי נודע להם שחופי ישראל הינם מקום אידיאלי לדייג תת-מימי.

אולם בראש וראשונה נתונה תשומת ליי בה של האגודה להשרשת הספורט החודש בנוער הישראלי. בימים הקרובים יצאו חברי ריה לאילת, כדי לחקור את הדגים והצמחי חים, אשר בחופיה, לאחר מכן ירכזו את כל המאמצים לגיוס בני-נוער, רכישת ציוד בשבילם בתנאים נוחים.

פקודת הזינוק ניתנה בשעה עשר בדיוק על-ידי השופט הראשי של התחרות, אברהם יפה. המתחרים חגרו את כליה-משחית של המ. נעלמו כהרף עין בין הגלים. רק קצות צינורות הנשימה — השנורקלים — בלטו פה ושם על פני המים, כמו חוטמים של דולפינים.

קהל-הצופים היה מאוכזב במקצת. בני גוד לתחרויות אחרות לא היתה לו הפעם כל אפשרות לעקוב אחרי המתרחש.

האחד שזכה לעקוב אחרי כל התחרות היה צלם חיל-הים, קרול דויטש, שצלל יחד עם המתחרים, הנציח בעזרתה של חנה מסינגר חטובה הגו בת ה-21 אחדים מן הרגעים המעניינים ביותר של המבצע.

בהלה הלה

בשעה 12:15 ניתנה צפירת-הסיום, והדייגים התחילו יוצאים מן המים בזה אחר זה. בהלה קטנה פרצה במקום כאשר שניים מאנשי אגודת-נהריה בוששו להופיע. אולם הם הגיעו לחוף באיחור של שעה.

לאחר שקילת השלל והתיעצות השופטים, הוכרזו שמות הזוכים בתחרות: תואר

דייג לנשום באורח תקין, שעה שהוא שוחה בין הסלעים יות, של צינורות נשימה היו ידועות בימים קדומים.

מעשיות. בזינוקו של הדייג התת-מימי אין פוזות מהודרות, אלא מעשיות בלבד.

הרג מפרפר, שעה שהדייג ממחר אל במת-השיפוט. מאזניים מדויקים הראו לחבר השופטים את משקלו, ולאחר מכן הושלך אל הערימה. השלל נמסר לבית חולים ממשלתי.

שוב ביבשה. מיד לאחר צאתם מן המים תרות סיניהם של יוחנן קרמן ודוד גוטמן אחרי שלל הדייגים האחרים.